

Кли Занарна

на крепостта. Дори му се възложи на следния ден той сам да ръководи битката на това място. Младият момък силе от радост. Всеки ден по малко бляновете му добиват действителен образ. Всички го сочат като най-надежния и най-способния бъдещ велек войвода.

Съгледвачите докладват точния брой на кулите и зъберите им, Калоян разпределя отрядите: за всяка кула по един полк, въоръжен с две стълби за катерене. На следния ден щеше да стане решителното нападение. Условен знак - появата на слънцето.

Калоян посочи на картата:

- Ето Касандрийската порта. Там ще се насочат най-силните нападения. А пробивът ще стане от обратната страна. При западната кула. Там най-малко ще се надяват. Изненадата е най-важното нещо в боя. Ала нападението ще почне от всички страни едновременно! ^{Христо} Радул ^{ще бъде откъси} ^{Радул откъси} нападна източната част, ^{Христо} - западната. Да не разберат къде са главните ни сили.

Царят изпраща всички до входа на шатрата и дълго остава сам и замислен пред дълбоката тишина на военната нощ.

Утре... Утре... - звучи ликуваща песен в сърцето му.

Една малка зелена звезда блести високо, високо, като сълза, трепнала в ското на небето... Огньовете бавно угасват. Тъмните води изскрият, блъскайки се в стените, в корабите, с хиляди ясновини пламъчета, магьосващи очите. ^{Бойниците} на Солун се издигат тъмни и стрехотни като закана. Но Калоян не се бои от нищо. Той се ^{в шатрата} ~~прибира в~~ ^{отпуща} ~~прибира~~ ^{и се} ~~прибира~~ на ложето си. След малко тежък сън притисва с тъмна длан уморените му очи...

Някаква сянка се плъзва към бялата царска шатра.